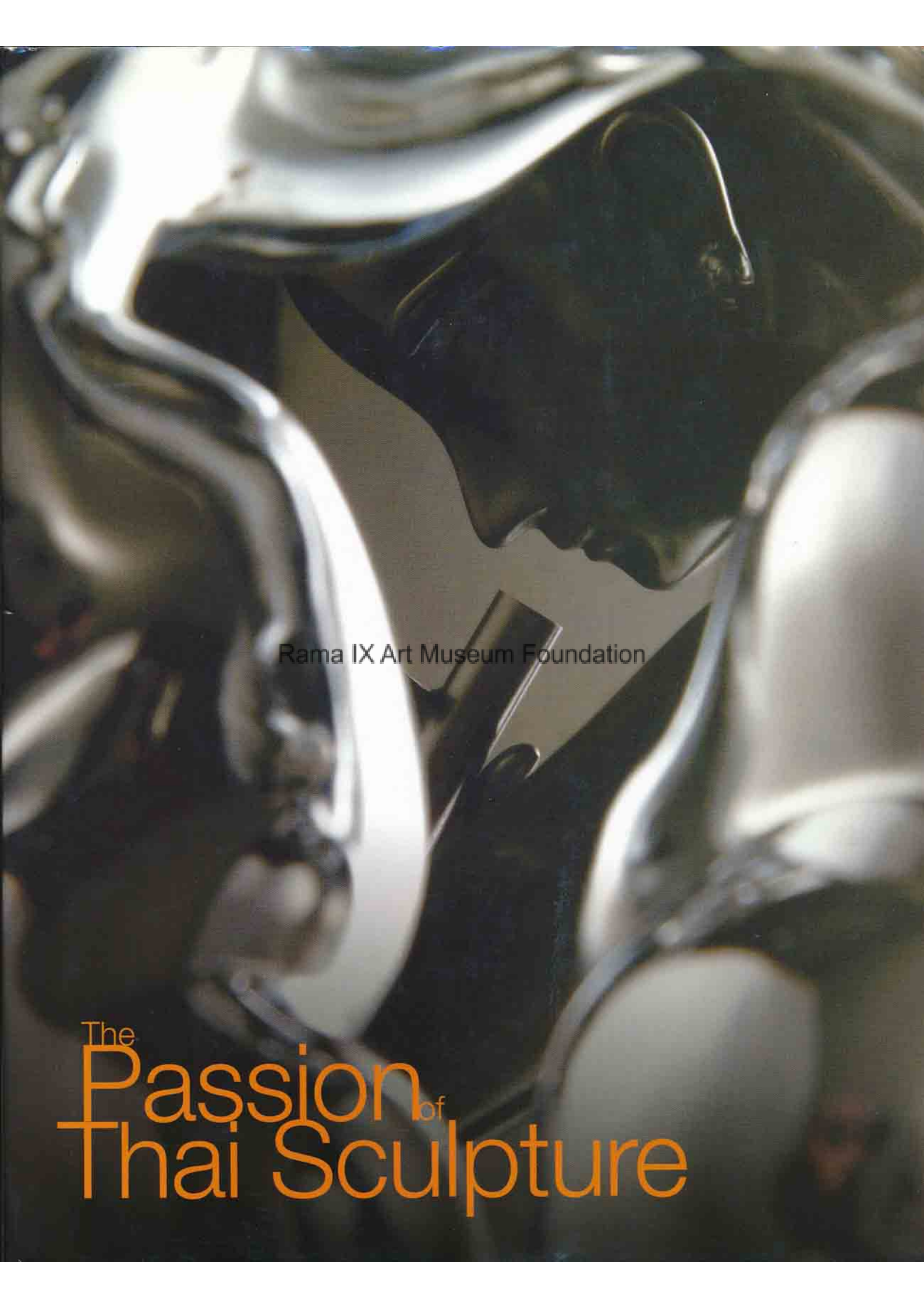

Rama IX Art Museum Foundation

The
Passion_{of}
Thai Sculpture

Rama IX Art Museum Foundation

Passion
Thai Sculpture

This book
proudly presents
the story of inspiration
and passion in
Thai modern sculptures
from 1950 until now.
The stunning collection of
143 pieces from
56 artists can clearly
show the route of modern
Thai sculpture as well as
the countless value of
sculptures themselves.

Rama IX Art Museum Foundation

Front cover :
'Time to Time in Thai Sculpture'
Photo by Semkhun Kunawong

Sculptures : 'Musical Rhythm' 1949 by Khien Yimsiri
'Desire' 1990 by Nonthivathn Chandhanaphalin

Rama IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

The Passion of Thai Sculpture

ความหลงใหลในประติมากรรมไทย

Rama IX Art Museum Foundation

Dedicated to my beloved family
Suree, Muanfun, Vadfun Kunawong
and Thai sculptors who create excellent works

แด่ ครอบครัวอันเป็นที่รัก,
สุรีย์ - เมื่อนพิน - วาดพิน คุณาวงศ์
และศิลปินไทยผู้สร้างงานประติมากรรมชั้นเยี่ยม

Sermkhun Kunawong
เสริญคุณ คุณาวงศ์

ศูนย์ประติมากรรมกรุงเทพ อาคารเป็นของเล่นจีนใหญ่ในเขตของพม ซึ่งก็อาคารจริง เพราะเป็นสิ่งที่พมพินมานาน แต่รู้สึกดีมากที่สุดที่ของเล่นจีนนี้ไม่ได้เป็นเพียงของเล่นที่ให้ความสนุกกับตัวพมเองคนเดียว แต่หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะให้เป็นแรงบันดาลใจให้กับพวกคุณทุกคนเพื่อซึมซับความรักถึงความเป็นไทยผ่านความรักของศิลปะ

Rama IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

I'd like you to enjoy art as well as I do.

I would like to say that before you have an appreciation of art collecting, you first need some knowledge of art history. Each work of art may hide an absurdly humorous story, an interesting original idea, an artist's life that's so adventurous you'll never see it in any movies, or a mysterious charm like a hidden magic. All these possibilities fascinate me and I want you to feel the same way I do. In this book, however, there are not only my viewpoints, but also the notes in English written by artists, artist's descendants and art historians. These notes are actually the official captions for the art pieces displayed at the Bangkok Sculpture Center. I'd like to express my gratitude for their kindness.

Is Bangkok Sculpture Center a big toy in my life? Well, it is indeed because I have long dreamed of it. But it'll be better if it's not only me who enjoys but everyone else too. I wish it inspires all of you to osmosisize our Thai-style existence through art.

I hope Thai art advances more in the global art scene.

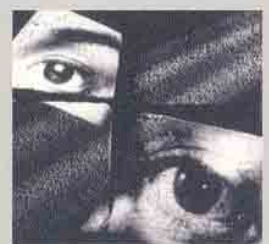
"...ถ้าถามว่า ทำไมถึงบ๊าสะสมงานประติมากรรม..."

ตั้งแต่เด็กๆ ก็ไม่มีความฝันหรือว่าอะไรอะสม ตอนเด็กๆ ก็เขียนรูป วาดรูปไปเรื่อย แต่ที่ประทับใจที่สุดเรื่องหนึ่งคือ ผมไม่เคยเขียนรูปสีน้ำได้ไ้เคยกระดากไม่ลงเลย กระดาษจะล่อนจ่อม ทำอย่างไรกระดาษก็ยังคงงออยู่อย่างนั้น นี่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่พยายามหาคำตอบ เพราะปัจจุบันลูกๆ ของผมเขียนรูปสีน้ำกระดาษก็ยังคงงออยู่ งานฝีมือที่กำเป็นเรื่องเป็นราวและได้คะแนนดี ก็คงเป็นงานไม้ เช่น งานแกะสลักไม้ตั้งแต่ประถม 6 เป็นงานส้อยจตุรัส ซึ่งเป็นงานศิลปะ แรกๆ ก็ผมได้สัมผัสหลังจากนั้นเมื่อผมก็พยายามเขียนรูป จนกระทั่งถึงมัธยม 4 หรือมัธยม 5 ก็หันมาเขียนการปั้น วาดรูปด้วยวิธีต่างๆ และผลงานของผมก็ได้ลงหนังสือนิสิต นกศึกษาของคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาฯ นั่นเป็นช่วงแรกๆ ผมก็เกี่ยวข้องกับการงานศิลปะ และหลังจากนั้น ผมก็ได้มาถ่ายรูปครั้งแรกในช่วงปี 1 และหลังจากถ่ายรูปได้สัก 3-4 เดือน ก็ได้รับรางวัลจากการถ่ายรูป ทำให้มีกำลังใจกับการถ่ายรูปมากขึ้น หลังจากนั้นภาพที่ผมถ่ายก็ได้นำลงหนังสือของหนังสือ และหนังสือของคณะอื่นๆ เช่นกัน หลังจากนั้นก็มาเป็นช่างภาพอาชีพ ซึ่งถือว่าเป็นพาณิชยกรรมมากกว่า

ผมเชื่อว่านิยามชนหรือประชนชนทั่วไป ไม่มีใครที่ไม่ชอบงานศิลปะ เพียงแต่ว่ามันอาจจะมีความศิลปะที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล ซึ่งสื่อสารกับเขาได้เข้าใจ มีความงามที่เขาเห็นได้ บางคนก็ชอบกระป๋องสวยๆ ถ้าถามว่านั่นเป็นงานศิลปะอะไรล่ะ จริงๆ แล้ว ก็ถือว่าเป็นงานศิลปะประยุกต์ชนิดหนึ่ง พุทธิจึงเกือบทั้งหมดชอบแต่งหน้า ซึ่งการแต่งหน้าได้กับการแต่งหน้าเป็นไม่เหมือนกันนะ แต่งหน้าเป็นก็ต้องแต่งแล้วสวยพอเหมาะพอดีกับคนๆ นั้น หมายความว่าอย่างไร หมายความว่าทุกคนชื่นชมความงาม ความงามเป็นเรื่องสากล สิ่งสำคัญคือเราไม่ควรคิดว่างานศิลปะเป็นเรื่องไกลตัวมาก และอย่าให้ทุกคนมองงานศิลปะ อย่างพวณคล้ายในแบบที่มันควรจะเป็นมากกว่าเป็นเรื่องราวที่อยู่ในแกลลอรี ที่ห้ามจับต้องหรืออยู่บนผนังสีขาวเท่านั้น ผมไม่คิดว่าศิลปะต้องแยกตัวออกไปจากชีวิตประจำวัน

ศิลปะ เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของเราอยู่แล้ว เหมือนกับว่าตอนแรกศิลปะเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสาร อย่างในสมัยยุคหิน เราเขียนรูปสัตว์ที่อยู่ในยุคสมัยนั้นว่าคนเขาเป็นอย่างไร ก็ได้กลายมาเป็นประวัติศาสตร์วัฒนธรรมต่างๆ ของโลก ถ้าถามว่าตัวชานหิน ก็คงไม่ถือว่าเป็นศิลปะเพราะเราไม่ได้ใช้ในการเล่าสัตว์ ซึ่งเป็นวิธีที่จะดำรงชีวิตอยู่ในโลกของมนุษย์ เพราะตัวมนุษย์เอง ไม่มีชีวิตสืบที่แหลมคม ตัวมนุษย์เองจริงๆ มีสมอง มีความไว ถ้าถามว่าไวที่สุดมัย ก็ไม่ได้ไวที่สุด ถ้าถามว่าแข็งแรงที่สุดมัย ก็ไม่ได้แข็งแรงที่สุด สิ่งที่เป็นมนุษย์มีอะไรเป็นอาวุธก็คือ สมอง ความฉลาด ถ้าจะเพิ่มพูนได้ การเรียนรู้ การอยู่ร่วมกันเป็นสังคม ศิลปะเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตมนุษย์ที่ชัดเจน อาจเป็นเพราะศักยภาพทางสมองของมนุษย์ ที่สามารถสร้างงานศิลปะ ที่เหมือนกับว่าเป็นส่วนเติมเต็ม เป็นส่วนสนับสนุนการดำรงชีวิตที่เป็นปกติ

เมื่อนึกดูแล้ว การที่ผมหลงใหลในงานประติมากรรมนั้น ก็คงมาจากการที่ปัญหาลังในเรื่องการถ่ายภาพอยู่แล้ว การถ่ายภาพเป็นความงามสามมิติ หมายถึงเวลาผมสนุกกับการถ่ายภาพ ได้มองทุกมุมของวัตถุ โดยที่ไม่รู้ตัวหรือว่าผมได้หลงใหลสิ่งของหรือวัตถุที่เป็นสามมิติเข้าให้แล้ว และหลังจากนั้น ก็เริ่มสะสมจากสิ่งที่มี ไม่ว่าจะเป็นหุ่นไทย หุ่นกระบอก หุ่นหลวง และหุ่นละครเล็ก ซึ่งก็ถือว่าเป็นงานประติมากรรมเหมือนกัน แต่เป็นงานสามมิติที่มีความเป็นไทยและฝีมือแบบไทยหลายชนิดเข้าไปอยู่ในตัวหุ่นเหล่านั้น สำหรับผมเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นต้องหาเหตุผลว่าทำไมถึงสนใจงานประติมากรรม เหมือนกับเมื่อคุณรักใคร่สักคน คุณไม่จำเป็นต้องหาเหตุผลว่า คุณรักเพราะอะไร คุณเพียงรู้ว่าคุณรัก และคุณพร้อมจะทำในสิ่งที่รักเท่านั้น มันคงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเราแล้ว

...The reason why I'm so fascinated in sculptures..

When I was a little kid, I never thought of being an art collector at all. I just kept drawing pictures. What is memorable to me about those days is that I could never stop the paper from curling whenever I used watercolours. It would always curl no matter how hard I tried. This is something I've been trying to figure out until nowadays, whenever my children do watercolour painting; the paper will curl as well. In handwork class, woodwork is what I paid attention to and got good grades from it. I did wood carving when I was in 6th grade, and that was my early art experience. Ever since, I had been practicing drawing until I was in 10th or 11th grade, and it was that time I started to draw cartoons and learn different methods of drawing. Once my work of art was published in the journal of Mass Communications Faculty at Chulalongkorn University, and that was the 1st time I seemed to seriously involve with art. During my 1st year in university, I was interested in photography, and after three or four months of practice, I could win an award in a photo contest. Later, several photos I shot were published in the university and faculty journals. After graduation, I decided to work as a professional photographer. This is, to me, is considered as commercial art rather than pure art.

I believe that people from all walks of life appreciate art. Let's say there are plenty of forms and genres of art to meet each individual's satisfaction. There must be some kinds of art that a person feels it can communicate and show him/her beauty. When a woman falls for a beautiful brandname shoulder bag, is the bag a piece of art? It is actually, at least a kind of applied art. Almost all women enjoy make-up, but probably not many of them can do it professionally. People adore beauty, because beauty is universal. The important thing is we shouldn't think that art uninvolved with our way of life. Who knows, understanding in art may **Rama IX Art Museum Foundation** reflect in the way you dress, and the colour of the clothes you choose. I want everyone to consider art in a joyful mood, rather than something serious or too sophisticated exhibited on the gallery's wall. I believe it's not true at all that art should be separated from our daily life.

Art is a part of our way of life. In the stone age, it was a way of communication among people. They drew pictures to demonstrate what animals looked like; these later became cave drawings - one of the world's earliest form of art. What about a stone-aged axe? Is it also a work of art? I don't suppose it is because it was used for wild hunting which was the means to survive. Human beings don't have sharp canines or powerful claws like some animals and we are not the strongest kind of creatures on the planet. What we, human beings, really have and are able to use as weapons is our brain, wisdom, and improvable skills, the ability to learn and the nature of living together as a society. Art is a part of human's augmented lives. With potentials of the brain that could create art pieces, however, it seems as if art has become the fulfillment of lives, and the driving factor that supports our daily livings.

When think of the reason how I am so drawn to art, it is because I may have had my photographic background. Photography is a three dimensional beauty, and while I enjoy taking photos and admiring every angle of an object; I wasn't aware that I actually appreciated three dimensional objects. Since then, I have started collecting from what I had first, ranging from traditional Thai puppets, marionettes, royal puppets, to small puppets (Hun Lakorn Lek). I consider these puppets as sculptures as well. They are however, Thai styled three dimensional representatives. For me, there's no reason why I'm so fascinated in sculptures. Just like when you love someone - sometime you just know that you love that person without bothering to find out why. You only know that you have fallen in love, and you are ready to do anything to fulfill your love; and that may be the most important thing in our lives.